

Yılmaz, İ. S. , Mustul, Ö. (2019). Güzel sanatlar liseleri ve müzik eğitimi anabilim dallarında kullanılan viyola için yazılmış eğitim-öğretim materyalleri. *ONLINE JOURNAL OF MUSIC SCIENCES*, 4 (1), 104-121.

DOI: <http://dx.doi.org/10.31811/ojomus.559593>

Geliş Tarihi: 01/05/2019

Kabul Tarihi: 30/06/2019

GÜZEL SANATLAR LİSELERİ VE MÜZİK EĞİTİMİ ANABİLİM DALLARINDA KULLANILAN VİYOLA İÇİN YAZILMIŞ EĞİTİM-ÖĞRETİM MATERYALLERİ*

İrem Sude YILMAZ**Önder MUSTUL***

ÖZET

Yaylı çalgılar ailesinin (keman, viyola, viyolonsel ve kontrbas) alto ses karakterine sahip bir üyesi olan viyola, ilk olarak 16. yy. da kullanılmaya başlanmış ve tarihsel süreç içerisinde bazı yapısal değişikliklere uğrayarak günümüzdeki son şeklini almıştır. Gelenen noktada keman ve viyolanın, gerek duruş ve tutuş, gerekse uygulamadaki çalım teknikleri açısından benzerlikler taşıdığı görülmektedir. Ülkemizdeki mesleki müzik eğitimi kurumlarında, her çalgının eğitim-öğretiminde olduğu gibi viyola eğitimi ve öğretimi sürecinde de kullanılmak üzere farklı disiplinler içeren yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerine ihtiyaç duyulmaktadır. Fakat mesleki müzik eğitimi veren pek çok kurumda (Güzel Sanatlar Liseleri, Eğitim Fakülteleri vb.) viyola eğitimi sürecinde kullanılan bu materyallerin önemli bir bölümünü temelde keman için yazılmış ve viyolaya uyarlanmış eğitim-öğretim materyalleri olduğu düşünülmektedir.

Nitel araştırma yöntemlerinden literatür tarama ve görüşme tekniği kullanılan bu araştırmada, ülkemizdeki mesleki müzik eğitimi kurumlarından güzel sanatlar liseleri ve müzik eğitimi anabilim dallarındaki viyola eğitimcilerinin hangi yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerini kullandıklarına ilişkin görüşleri alınmış ve az kullanılan veya hiç kullanılmayan materyallerin hangileri olduğuna dair bilgiler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Viyola, viyola eğitimi, viyola öğretimi, viyola öğretimi, viyola eğitim-öğretim materyalleri, keman eğitim-öğretim materyalleri.

*4-6 Nisan 2019 tarihinde gerçekleştirilen II. Uluslararası Müzik Araştırmaları Öğrenci Kongresi'nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Lisans 3. Sınıf Öğrencisi, iremsudeyilmazz@gmail.com

*** Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Dr. Öğr. Üyesi, ondermustul@hotmail.com

EDUCATIONAL MATERIALS FOR VIOLA USED IN FINE ARTS HIGH SCHOOLS AND MUSIC EDUCATION DEPARMENTS

İrem Sude YILMAZ* Önder MUSTUL**

ABSTRACT

Viola, a member of the string instrument family (violin, viola, violoncello and double bass), has been used in the 16th century and had undergone some structural changes in the historical process and took its final form today. At this point, it is seen that the violin and viola have similarities in terms of both the posture and grip and the playing techniques. In our country's professional music education institutions, there is a need for written-printed educational materials with different disciplines to be used in the viola education and teaching process as in the education and training of each instrument. However, it is thought that most of these materials used in the education process in many institutions (Fine Arts High Schools, Faculty of Education, etc.) that are used in professional music education are mainly written for violin and adapted to viola.

In this study, which is one of the qualitative research methods, literature survey and interview technique is used, information about which written and printed educational materials used by the vocational music education institutions in our country and the viola educators in the departments of music education were taken or not used. It is presented.

Key Words: Viola, viola education, viola teaching, viola educational materials, violin educational materials

* Undergraduate 3rd Class / Necmettin Erbakan University, Ahmet Keleşoğlu Education Faculty, Fine Arts Education Department, Music Education Department

** Assistant Profesör / Necmettin Erbakan University, Ahmet Keleşoğlu Education Faculty, Fine Arts Education Department, Music Education Department

1.GİRİŞ

1.1. Müzik Eğitimi, Çalgı Eğitimi ve Viyola Eğitimi

Müzik eğitimi, bireye bir müziksel davranış kazandırma veya bireyin bir müziksel davranış değiştirme süreci olarak tanımlanabilir. Uçan'a (1997, s.14) göre, bu süreçte daha çok, eğitim gören bireyin (çocuğun/gencin, öğrencinin) kendi müziksel yaşantısı temel alınır, bu temelden yola çıkılarak belirli amaçlar doğrultusunda planlı, düzenli ve yöntemli bir yol izlenir ve bu yolla belirli hedeflere erişilir.

Müzik eğitimi; genel müzik eğitimi, özengen müzik eğitimi ve mesleki müzik eğitimi olarak üç ana türde ele alınmaktadır. Genel müzik eğitimi, iş-meslek, okul, bölüm, kol-dal ve program türü ne olursa olsun, ayırım gözetmeksizin, her düzeyde, her aşamada, her yaşta herkese yönelik olup, sağlıklı ve dengeli bir 'insanca yaşam' için gerekli asgari-ortak genel müzik kültürünü kazandırmayı amaçlar. Özengen müzik eğitimi; müziğe ya da müziğin belli bir dalında özengence (amatörce) ilgili, istekli ve yatkın olanlara yönelik olup, etkin bir müziksel katılım, zevk ve doyum sağlamak ve bunu olabildiğince sürdürüp geliştirmek için gerekli müziksel davranışlar kazandırmayı amaçlar. Mesleki müzik eğitimi ise müzik alanının bütününü, bir kolunu ya da dalını, o bütün, kol ya da dal ile ilgili bir işi meslek olarak seçen, seçmek isteyen, seçme eğilimi gösteren, seçme olasılığı bulunan ya da öyle görünen, müziğe belli düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup, dalın, işin ya da mesleğin gerektirdiği müziksel davranışları ve birikimi kazandırmayı amaçlar (Uçan,1997, s. 31-32)

Ülkemizde mesleki müzik eğitimi veren üç farklı kurum bulunmaktadır. Bunlar konservatuvarlar, güzel sanatlar fakülteleri bünyesinde bulunan müzik bölümleri ve eğitim fakültelerine bağlı güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi anabilim dallarıdır. Müzik eğitimi anabilim dalları, mesleki bilgi ve becerileri yüksek, öğretme yöntemlerini bilen profesyonel müzik eğitimcileri yetiştiren kurumlardır. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı güzel sanatlar liseleri müzik

bölgümleri de mesleki müzik eğitimi veren diğler kurumlarımız arasında sayılabilir. Bu okullar lisans düzeyinde müzik eğitimi veren kurumlara öğrenci yetiştirme konusunda alt yapı oluşturmaları bakımından önemlidir. (Yener ve Apaydınlı, 2016, s. 227).

Mesleki müzik eğitimi veren kurumların eğitim-öğretim programları incelendiğinde yürütölen derslerin büyük bölümünün uygulamaya dayalı olduğu görölmektedir. Uygulamalı derslerin de önemli bir kısmını çeşitli çalgıların eğitim ve öğretimi oluşturmaktadır.

Çalgı eğitimi, bir çalgının çalınabilmesinde uygulanan, yöntemler bütünüdür. Bireysel olarak yapılan çalgı eğitiminde öğrencilere, çalgısını doğru bir teknikle çalma, çalışma süresini verimi artıracak şekilde ayarlama, müzik kültürlerini çalgısı yoluyla en iyi şekilde kavratma ve müzikal becerilerini artırmaya yönelik çalışmalar çalgı eğitiminin başlıca amaçlarıdır (Parasız, 2009, s. 19).

Çalgılar, çalınabilme şekline veya durumlarına göre sınıflanırlar. Kimi çalgılar üflenerek, kimi çalgılar vurularak, kimi çalgılar tellerine bir ağaç yardımıyla baskı uygulayarak (sürterek, tezene veya penanın aşağı-yukarı salınımıyla), kimi çalgılar ise parmakların basmasıyla çalınır (Gedikli, 2007, s. 47).

Yaylı çalgılar ailesi denilince akla gelen keman, viyola, viyolonsel ve kontrbas telli çalgılardandır. Bu çalgılar, (nadiren kullanılan “teli parmakla çekme” veya “yay çubuğunu tellere vurma” gibi bazı özel çalma tekniklerini saymazsak) yay kıllarının tellere sürtölmesi ve bu sayede tellerin titreşim oluşturmaları sonucunda ses verir (Mustul, 2017, s. 30). Çilden’e (1994, s. 144) göre, yaylı çalgıların eğitimi mesleki müzik eğitiminde çok önemli bir yer teşkil etmektedir. Keman, viyola, viyolonsel ve kontrbastan oluşan bu çalgılar uygulanan müzik eğitimi programlarındaki orkestra vb. dersler için temel oluşturmaktadır.

Viyola, yaylı çalgılar ailesinin alto karakterli bir üyesidir. Kemana benzeyen, ama ondan biraz daha büyük bir çalgıdır. Ses tonuyla orkestraya değerli ve gölgemsi bir renk verir. Kemandan 1/7 oranında büyük olduğu halde, beş ses aşağı akort edilir. Alt perdedeki seslerin bu küçük çalgıdan çıkabilmesi için,

telleri kemana göre daha kalın yapılmıştır. Bu nedenle viyolanın karakteristik etkileyici sesi oluşur. En kalın teli “kaba do”dur ve akordu “do,sol,re,la” olarak yapılır (Say, 1992, s. 709).

Besteciler, 1650 yılından bu yana viyola için çeşitli yapıtlar ortaya koymuştur. 18. yüzyıldaki viyola yapıtlarının aynı dönemde yazılmış keman yapıtlarıyla, teknik güçlük ve müzikal özellikler bakımından benzer olduğu görülmektedir (Görgülü, 2006, s. 1). Viyola, özellikle 19. ve 20. yy.da tamamen solo bir çalgı olarak görülmeye başlanmış ve repertuarı da bu yönde oldukça gelişmiştir (Başdan, 2008, s. 36). Bu gelişmeler sonucunda profesyonel bir viyola eğitime ihtiyaç duyulmuştur. İlk viyola dersleri, 1808 yılında kurulmuş olan Milano Konservatuarı’nda Alessandro Rolla tarafından vermeye başlanmıştır (Görgülü, 2006, s. 2).

Viyola; duruş, tutuş ve çalma şekilleri açısından keman ile önemli ölçüde benzerlik taşımaktadır. Fakat günümüzde, viyola için yazılmış eser veya metodik kaynak sayısının keman için yazılanlara oranla oldukça az sayıda olduğu söylenebilir. Hakioğlu’na (2018) göre viyola çalmaya ilişkin metodik kaynaklar ne yazık ki yetersizdir ve bu çalgı için icra edilen eserlerin çoğu kemandan derlemedir.

Eğitim-öğretim süreçlerinde, her eğitim aracının kendine ait özellikleri ve kullanım amaçları vardır. Viyola eğitimi ve öğretimi sürecinde de öğrencilerin ilgili hedef davranışları daha kolay öğrenebilmesi, önemli icracı-eğitmciler tarafından yazılmış ve basımları yapılarak günümüze kadar ulaşmış eğitim-öğretim materyallerinin uygun şekilde kullanılması ile mümkün olabilir.

Bu araştırmada da müzik eğitimi anabilim dallarındaki ve güzel sanatlar lisesi müzik bölümlerindeki viyola eğitimcilerinin viyola için yazılmış hangi yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerini ağırlıklı olarak kullandığı tespit edilmeye çalışılmış ve eğitimcilerin az kullandığı veya hiç kullanmadığı materyallere dikkat çekilmiştir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı; müzik eğitimi anabilim dallarındaki ve güzel sanatlar lisesi müzik bölümlerindeki viyola eğitimcilerinin viyola için yazılmış hangi yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerini kullandıklarına ilişkin görüşlerini almak ve viyola öğretimi sürecinde eğitimciler tarafından az kullanılan veya hiç kullanılmayan materyalleri tespit etmektir.

1.3. Araştırmanın Önemi

Araştırma, viyola için yazılmış ve basılmış eğitim-öğretim materyallerinden hangilerinin ülkemizdeki müzik eğitimi anabilim dallarındaki ve güzel sanatlar lisesi müzik bölümlerindeki viyola eğitimcileri tarafından ağırlıklı olarak veya az kullanıldığını tespit etmek; ayrıca, hiç kullanılmayan materyallerin viyola eğitimcilerine ve öğrencilerine sunulması materyal çeşitliliği sağlanması açısından önemlidir.

1.4. Sınırlılıklar

Bu araştırma; 12 ayrı müzik eğitimi anabilim dalı viyola eğitimcisi ve 15 ayrı güzel sanatlar lisesi viyola eğitimcisi ile; viyola için yazılmış-basılmış etüt, gam, arpej, yay ve parmak egzersizlerini içeren, "International Music Score Library Project" (IMSLP) internet kütüphanesi ve araştırmacıların kendi arşivleri üzerinden ulaşılmış eğitim-öğretim materyalleri ile sınırlıdır.

2. YÖNTEM

Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden literatür tarama ve görüşme yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Görüşme, kişilerden belli bir konuda duygu ve düşüncelerini alma etkinliği olarak tanımlanabilir (Sönmez ve Alacapınar, 2018, s. 185).

Literatür tarama sürecinde viyola için yazılmış-basılmış eğitim-öğretim materyallerine olabildiğince ulaşılmaya çalışılmıştır. Ayrıca 12 ayrı müzik eğitimi

anabilim dalı viyola eğitimcilerinden ve 15 ayrı güzel sanatlar lisesi viyola eğitimcilerinden eğitim-öğretim sürecinde viyola için yazılmış-basılmış hangi materyalleri kullandıklarına ilişkin görüşleri alınmıştır.

2.1. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, ülkemizdeki üniversitelerin eğitim fakültelerine bağlı müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapan viyola öğretim elemanları ve güzel sanatlar liseleri viyola öğretmenleri; örneklem grubunu ise rastlantısal yöntemle belirlenmiş 12 ayrı müzik eğitimi anabilim dalı viyola öğretim elemanı ve 15 ayrı güzel sanatlar lisesi viyola öğretmeni oluşturmaktadır.

Örneklem grubunu oluşturan müzik eğitimi anabilim dalları;

- Aksaray Üniversitesi
- Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
- Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
- Bursa Uludağ Üniversitesi
- Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
- Gazi Üniversitesi
- İnönü Üniversitesi
- Marmara Üniversitesi
- Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
- Necmettin Erbakan Üniversitesi
- Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi
- Pamukkale Üniversitesi

Örneklem grubunu oluşturan güzel sanatlar liseleri;

- Ankara Mamak Mimar Sinan Güzel Sanatlar Lisesi
- Balıkesir Ayvalık Sebahat-Cihan Şişman Güzel Sanatlar Lisesi
- Bolu Güzel Sanatlar Lisesi
- Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi
- Edirne Hasan Rıza Güzel Sanatlar Lisesi

Güzel sanatlar liseleri ve müzik eğitimi anabilim dallarında kullanılan viyola için yazılmış eğitim-öğretim materyalleri

- Erzurum Yakutiye Güzel Sanatlar Lisesi
- Eskişehir Atatürk Güzel Sanatlar Lisesi
- Isparta Güzel Sanatlar Lisesi
- İstanbul Avni Akyol Güzel Sanatlar Lisesi
- İzmir Işıl Saygın Güzel Sanatlar Lisesi
- Konya Çimento Güzel Sanatlar Lisesi
- Kütahya Ahmet Yakupoğlu Güzel Sanatlar Lisesi
- Malatya Abdulkadir Eriş Güzel Sanatlar Lisesi
- Mersin Nevit Kodallı Güzel Sanatlar Lisesi
- Trabzon Akçaabat Güzel Sanatlar Lisesi

3. BULGULAR

Tablo 1. (Biçimlendirme Stili=TabloBaşlık)

Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Viyola Eğitimcilerinin En Çok Kullandığı Yazılı-Basılı Eğitim-Öğretim Materyalleri

Kullanılan Yazılı-Basılı Eğitim-Öğretim Materyalleri	f
Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu	8
Ömer Can-Viyola Eğitimi	7
Sevcik-For Viola op.1	7
Mazas Etudes Speciales	6
Kreutzer 42 Studies	6
Berta Volmer-Viola Studies	4
Suzuki Viola School	3
Hans Sitt-15 Studies	2
Carl Flesch-Scale System For Viola	2
C.Dancla-School of Mechanism	2
B. Campagnoli-41 Caprices	2

Tablo 1'e bakıldığında, müzik eğitimi anabilim dalı viyola eğitimcileri tarafından en çok kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerinden dikkat çekici olanlarını Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu, Ömer Can-Viyola Eğitimi, Sevcik-For Viola op., Mazas Etudes Speciales, Kreutzer 42 Studies ve Berta Volmer-Viola Studies şeklinde sıralayabiliriz. Sıralamaya bakıldığında ilk iki materyalin ülkemizde yazılmış-basılmış olduğu görülmektedir. Bu durum, Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu ve Ömer Can-Viyola Eğitimi kitaplarının kendi dilimizde yazılmış olmasından ötürü daha anlaşılır olduğu, kolay ulaşılabilir olduğu ve bu nedenle daha fazla viyola eğitimcisi tarafından tercih edildiği düşüncesini doğurabilir.

Ayrıca materyallere bakıldığında Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu ve Ömer Can-Viyola Eğitimi kitaplarının özünde keman eğitimi için yazılmış etütlerden derlenmiş olduğu, yani farklı eğitimci/yazarların etütlerinden büyük oranda yararlandığı göze çarpmaktadır. Bu duruma ek olarak Mazas Etudes Speciales ve Kreutzer 42 Studies kitapları da yine özünde keman eğitimine yönelik yazılmış ve sonraki yıllarda viyola eğitimi için uyarlanmıştı.

Tablo 2.

Güzel sanatlar lisesi viyola eğitimcilerinin en çok kullandığı yazılı-basılı eğitim-öğretim materyalleri

Kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyalleri	f
Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu	14
Ömer Can-Viyola Eğitimi	13
Suzuki Viola School	10
Hans Sitt-15 Studies	7
Berta Volmer-Viola Studies	6
Milli Eğitim Bakanlığı Ders Kitabı	6
Mazas Etudes Speciales	6
Kreutzer 42 Studies	6
Wohlfart-Foundation Studies	3

Tablo 2'ye bakıldığında, güzel sanatlar liseleri viyola eğitimcileri tarafından en çok kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerinden dikkat çekici olanlarını Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu, Ömer Can-Viyola Eğitimi, Suzuki

Güzel sanatlar liseleri ve müzik eğitimi anabilim dallarında kullanılan viyola için yazılmış eğitim-öğretim materyalleri

Viola School ve Hans Sitt-15 Studies şeklinde sıralayabiliriz. Bu durum, Tablo 1'de olduğu gibi, Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu ve Ömer Can-Viyola Eğitimi kitapları için benzer düşünceleri beraberinde getirebilir. Güzel sanatlar lisesi öğrencilerinin 14 yaş itibarı ile viyolayı henüz tanıyor olması, amaç, kapsam ve işleyiş bakımından Suziki Viola School kitabının da önemli ölçüde kullanılmasını sağlıyor olabilir.

Tablo 3.

Güzel Viyola eğitimcileri tarafından hiç kullanılmayan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyalleri

A.Marque-Etudes D'Alto

Antonio Bartolomeo Bruni-25 Studies

Adam Carse-20 Studies

Alexis Roger-Methode Op.50

Anzoletti-12 Studies

A.Lyvov-24 Caprices

Clemens Meyer-16 Etuden For Viola

Cupis-Methode D'Alto

E.Kreuz-The Violist op.13

Enrico Polo-Studi Di Tecnica

Eug. Sauzay-Etudes Harmoniques Op.14

F.Hermann-Etudes De Concert, 6 Concert Studies, Technical Studies Op.22

F. Marshall-Rock Etudies

G.Bezrukov-Viyola Çalma Tekniklerinin Temelleri

H.Wieniawsky-Etudes Caprices op.10

Harry Schloming-24 Etudes

J.Dont-2 Violas op.38

J.Palaschko-12 Studies op.62

Kaspin Selva Stud-60 Etudes

M. Vieux-10 Etudes

M. Vieux-20 Etudes

P.Rode-24 Caprices

Lestan-Viola Method

J.Martinn-Viola Method

Hermann Ritter-Viola Schule

William Primrose-The Art And Practice Of Scale Playing On The Viola

Tablo 3'teki materyallere bakıldığında, yine bazı kitapların özünde keman eğitimi için yazıldığını ve sonradan viyola eğitimi için uyarlandığını söyleyebiliriz. Ayrıca tablodaki çoğu materyalin teknik olarak güzel sanatlar liseleri ve müzik eğitimi anabilim dallarındaki genel seviyenin fazlası ile üzerinde olduğu düşünülebilir. Bu nedenle viyola eğitimcileri, istemeyerek de olsa Tablo 3'te görünen materyallerden yararlanamıyor olabilir. Bir diğer etken de yıllardır uygulanmakta olan eğitim-öğretim süreci içerisinde alışlagelmiş materyallerin kullanılıyor olması, eğitimcilerin yeniliklere kısmen de olsa açık olmadığı düşüncesini beraberinde getirebilir. Oysaki eğitim-öğretim sürecinde materyal çeşitliliği, özellikle de öğrenciye görelilik ilkesini merkezine koymuş olan çalgı eğitimi ve öğretimi sürecinde eğitimcilerin daha nitelikli sonuçlar almasını sağlayabilir.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında şu genel sonuçlara ulaşılmıştır;

- Viyola, keman ile benzer tutuş ve çalma şekillerine sahip olsa da tarihsel süreç içerisinde kullanım alanı ve repertuar zenginliği açısından kemanın gerisinde kalmıştır.
- Viyola eğitimi-öğretimi sürecinde kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerinin çoğu keman eğitimi için yazılmış-basılmış materyallerden uyarlanmıştır.
- Müzik eğitimi anabilim dallarındaki viyola eğitimcileri tarafından en çok kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyalleri Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu, Ömer Can-Viyola Eğitimi, Sevcik-For Viola op.1, Mazas

Etudes Speciales, Kreutzer 42 Studies ve Berta Volmer-Viola Studies olarak göze çarpmaktadır.

- Güzel sanatlar liseleri viyola eğitimcileri tarafından en çok kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerinden en dikkat çekici olanları Ayfer Tanrıverdi-Viyola Metodu, Ömer Can-Viyola Eğitimi, Suziki Viola School kitaplarıdır.
- Eğitimciler tarafından hiç kullanılmayan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerine bakıldığında (Tablo 3), çoğunun genel öğrenci seviyesinin üzerinde materyaller olduğu düşünülmektedir.
- Eğitimcilerin, genellikle kendi öğrencilik yıllarında kullandığı eğitim materyallerinin etrafında toplandığı, bu nedenle eğitim-öğretim süreçlerinin zenginlikten uzak bir döngü içerisinde seyrettiği düşünülmektedir.

Hakioğlu (2018) “viyola eğitiminde viyolaya özgü teknik yaklaşımlar” adlı çalışmasında viyola çalmaya ilişkin metodik kaynakların yetersiz olduğunu ve bu çalgı için icra edilen eserlerin çoğunun kemandan uyarlandığını belirtmiştir. Araştırma bulgularına göre en çok kullanılan yazılı-basılı eğitim-öğretim materyallerinin keman eğitimi-öğretimi için yazılmış materyaller olması bu düşünce ile örtüşmektedir. Ayrıca Hakioğlu, keman ve viyolanın benzer teknik kullanımlarının olduğunu ifade etmiş, bununla birlikte birçok farklılığının da olduğuna değinmiştir.

Akıncı (1998) tarafından yapılan “eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümlerinde kullanılabilecek keman konçertoları dağarının incelenmesi” adlı doktora tezinde, eğitim amaçlı keman konçertolarının keman öğretmenleri tarafından tanınma ve eğitimde kullanılma durumlarında ulaşılan sonucun pek memnun edici olmadığını ifade etmiştir. Eğitim amaçlı keman konçertolarının yeteri kadar tanınmadığını ve kullanılmadığını belirtmiş, dağar zenginliğinin keman çalma tekniklerine katkı sağlayacağını vurgulamıştır. Bu durumun araştırma sonuçlarının altıncı maddesini desteklediği düşünülmektedir.

Benzer bir araştırma da Mustul (2005) tarafından yapılmıştır. “Keman eserlerinin eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dalı programlarındaki kullanım durumlarının incelenmesi” adlı yüksek lisans tezinde, araştırmacı tarafından ulaşılabilmiş konçertino, konçerto, sonat ve küçük parçalardan eğitimcilerce hangilerinin tanınıp kullanıldığı tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmada, keman eğitimcilerinin az sayıda konçertino, konçerto, sonat ve küçük parça tanıdığı sonucuna ulaşılmıştır.

KAYNAKÇA

- Akıncı, S. (1998). Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Kullanılabilecek Keman Konçertoları Dağarının İncelenmesi, Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. İstanbul
- Başdan, F. (2008). Keman Eğitimi Ve Viyola Eğitimi Arasındaki Benzerlikler Ve Farklılıkların Karşılaştırmalı Araştırması, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Çilden, Ş. (1994). Keman eğitimine genel bir bakış. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayı*. Ankara
- Gedikli, E. (2007). *Müzik Eğitimi*. (2. Baskı). Bursa: Ezgi Kitabevi.
- Görgülü, Ö. (2006). 20. Yüzyıl Çağdaş Türk Müziği'nde Viyola Repertuarı, Yüksek lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Müzik Anasanat Dalı. İzmir
- Hakioğlu, S. (2018). Viyola Eğitiminde Viyolaya Özgü Teknik Yaklaşımlar, *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 7 (44), 429-434.
- Mustul, Ö. (2005). Keman Eserlerinin Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Programlarındaki Kullanım Durumlarının İncelenmesi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı, Ankara
- Mustul, Ö. (2017). Keman Öğretiminde Mikro Öğretim Tekniğinin Öğretme Becerilerine Etkisi, Doktora Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı, Konya.

- Parasız, G. (2009). Eğitim müziği eksenli keman öğretiminde kullanılmakta olan çağdaş türk müziği eserlerinin tespitine yönelik bir çalışma. *Sanat Dergisi*, 19-24.
- Say, A. (1992). *Müzik ansiklopedisi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Sönmez, V. ve Alacapınar F.G. (2018). *Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri*.(5. Baskı) Ankara: Anı Yayıncılık
- Yener, S. ve Apaydınlı, K. (2016). Türkiye’de mesleki müzik eğitimi veren kurumların çeşitliliği ve mezunların istihdam sorunları. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 42, 225-249.

İNTERNET KAYNAKLARI

www.imslp.org

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

Music education can be defined as the process of giving an individual a musical behavior or changing an individual's musical behavior. Music education; general music education, amateur music education and professional music education are handled in three main types. General music education is aimed at everyone at all levels; amateur music education is aimed at those who want to make music for pleasure only without a gain; professional music education is aimed at gaining knowledge, skills, understanding and approaches to music which is much more advanced and deeply rooted as required by the profession.

There are three different institutions providing vocational music education in our country. These departments include music departments within the faculties of conservatories, music departments within the faculties of fine arts and the department of fine arts education under the faculties of education. In addition, fine arts high schools and music departments are also among the other institutions that provide professional music education.

Examining the educational programs of vocational music education institutions, it is observed that most of the courses carried out are based on practice. An important part of the practical courses is the training and teaching of various instruments.

Viola is an alto-character member of the string instrument family. It's like a canoe, but it's a little bigger than that. Since 1650, composers have produced various works for viola. Violin works written in the 18th century were similar in terms of technical difficulties and musical characteristics. Viola was seen as a solo instrument, especially in the 19th and 20th centuries, and its repertoire is well developed in this direction. As a result of these developments a professional viola training was needed. The first viola lessons were given by Alessandro Rolla at the Milan Conservatory, founded in 1808.

Viola; it has a significant similarity with the violin in terms of posture, grip and playing. But nowadays, it can be said that the number of works or methodical sources written for viola is quite low compared to those written for violin. According to Hakiöglu (2018), the methodical sources of playing the viola are unfortunately inadequate and most of the works performed for this instrument are from the violin collection.

In education-teaching processes, each educational tool has its own characteristics and purposes. In the process of Viola education and teaching, it is possible for students to learn the related target behaviors more easily, by using the educational materials written and printed by important performer-educators that have reached the present day.

In this study, it was determined that Viola educators in music departments and Fine Arts High School music departments mainly use written-printed educational materials for viola and attention was paid to the materials that the Viola educators have not used or have not used at all.

2. Method

The research was carried out using qualitative research methods using the literature survey and interview method. During the literature scanning process, printed educational materials written for viola were tried to be accessed as much as possible. In addition, 12 music education department viola educator and 15 Fine Arts High School viola educator in the education-teaching process of viola-printed materials written for the opinions on which they use were taken.

3. Findings, Discussion and Results

Ayfer Tanriverdi-Viola method, Ömer Can-Viola education book, Sevcik-für Viola op.1, Mazas Etudes specialties, Kreutzer 42 etudes and Berta Volmer-Viola Etudes can be listed. When we look at the ranking, it is seen that the first two materials were written and printed in our country. This may suggest that the Ayfer Tanriverdi-Viola method and Ömer can-Viola education books were

written in our own language, which is more understandable, easily accessible, and therefore preferred by more Viola educators.

One of the most popular written and printed education materials used by Viola educators in Fine Arts High Schools is Ayfer Tanrıverdi-Viola method, Ömer can-Viola education book, Suziki Viola school and Hans sitt-15 studies. This may bring with it similar ideas for the Ayfer Tanrıverdi-Viola method and Omer can-Viola education books, as in the first finding. The fact that the students of the Fine Arts High School know the Violah as of 14 years of age can also make the use of the Suziki Viola school book considerably more useful in terms of purpose, scope and functioning.

1- Although viola has similar playing and playing styles with violin, it is behind the violin in terms of usage area and repertoire richness in historical process.

2. Most of the written-printed education-teaching materials used in the Viola education-teaching process are adapted from printed-printed materials for violin education.

3- The most commonly used written-printed educational materials by the viola educators in the music education departments are Ayfer Tanrıverdi-Viyola Method, Ömer Can-Viola Education, Sevcik-For Viola op.1, Mazas Etudes Speciales, Kreutzer 42 Studies and Berta Volmer-Viola Studies stands out as.

4- The most noteworthy of the written-printed education-teaching materials used by viola educators of fine arts high schools are Ayfer Tanrıverdi-Viyola Method, Ömer Can-Viyola Education, Suziki Viola School books.

5- When we look at the printed-printed educational materials which are not used by the trainers, it is thought that most of the materials are above the general student level.

6- It is considered that the educators generally gather around the educational materials used during their student years, and therefore the educational processes are in a distant cycle.

Hakioğlu (2018) stated in his study edil Technical approaches specific to viola in viola education aya that the methodical sources of playing viola were insufficient and most of the works performed for this instrument were adapted from the violin. According to the research findings, the most commonly used written-printed educational materials are written materials for violin education. In addition, Hakioğlu stated that there are similar technical uses of violin and viola, and he also mentioned that there are many differences.

Akıncı (1998), "faculties of education in music education departments can be used in the study of violin concertos" examination of the doctoral thesis, violin violators by violin teachers for educational purposes in the recognition of the results achieved in education and expressed that the results are not satisfactory. He stated that violin concertoes for educational purposes are not well known and they are not used, and he emphasized that his mountains will contribute to violin playing techniques. This is thought to support the sixth article of the research results.

A similar study was conducted by Mustul (2005). In his master's thesis, at examining the use of violin works in the faculties of education of music faculties to, it was tried to determine which educators from the concerto, concerto, sonata and small parts can be reached and used by the researcher. In the study, it was concluded that the violin educators recognized a small number of concerto, concerto, sonata and small pieces